

Bayer Zsolt: Mese a széls?jobboldalról

2025 február 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ameddig Brüsszel sajtója meg a Farkas Attila Márton széls?jobboldaliz bennünket, addig minden rendben van.

Mottó:

„Az alapjában érték-, és ideológiamentes Fidesz értékeit és ideológiáját a részben magába integrált széls?jobbtól veszi (most éppen). A »veszi« akár szó szerint is értend?.” (Farkas Attila Márton, státusza: Puzsér Róbert jó barátja)

Egy „haladó”, woke, „felvilágosodott és igazi cancel culture irodalomórán jártunk, hogy megértsük végre a világot. Az ? világukat. Íme:

Péter apostol is széls?jobboldali. Hiszen mit is mond a pestises hullával csókolódzó Hippiának? Ezt mondja:

„Te nyomorú faj! - gyáva nemzedék, / Míg a szerencse mosolyog feletted, / Mint napsugárban a légy, szemtelen, / Istent, erényt, gúnyolva taposó. / De hogyha a vész ajtódon kopog, / Ha istennek hatalmas újja érint, / Gyáván hunyász, rútúl kétségb’es?. / Nem érzed-é, hogy az ég büntetése / Nehezkedik rád. Nézz csak, nézz kör?l, / A város pusztúl, durva idegen nép / Tiporja el arany vetésidet, / Szétbomlik a rend, senki nem parancsol / S szót nem fogad. A rablás, gyilkolás / Emelt f?vel jár a békés lakok közt, / Utána a halvány gond, rém?let / S égb?l földr?l se’ részvét, sem segély. / Nem bírod, úgy-e, kéjek mámorával / Elandalítni azt a szózatot, / Mely a kebelnek mélyét felveri / S jobb czél felé hiába ösztönöz. / Kielégítést, úgy-e bár, nem érzesz, / Csak undort ébreszt sz?dben a gyönyör / S aggódva nézsz kör?l, ajkad rebeg: / Hiába mind, a régi istenekben / Nincs már hited, kövekké dermedeztek. / (Az isten-szobrok szétporlanak.) / Elporlanak s új istent nem találsz, / Mely a salakból újra fölemelne. - / Nézz csak kör?l, mi pusztit városodban / Hatalmasabban, mint a döghalál, / Ezren kelnek fel a lágy pamlagokról, / Hogy Thebaisnak puszta téreit / Vad anachorétákkal népesítsék, / Ottan keresve tompúlt érzetöknek / Mi még izgassa, a mi még emelje. - / El fogsz pusztúlni, korcsúlt nemzedék, / E nagy világ most tisztuló szinér?l.”

Micsoda rémes, elvetemült, toxikusan maszkulin, náci mondatok!

El?ször is, milyen alapon szól bele egy fehér, katolikus férfi egy n? szexualitásába? Milyen alapon „intézkedik”, ítélkezik, és mégis milyen morális alapról ítéli el a nekrofíliát? Vagy akármit is! Az ilyen nyilván ugyanezzel a vehemenciával átkozná ki a melegeket, a transznem?eket, az egész LMBTQ közösséget, valamint a kutyafetisisztákat. Az ilyenek miatt nincs igazi szabadság, az ilyenek miatt élnek rettegésben a másmilyenek.

És ez még csak a kezdet!

Ha alaposabban szemügyre vesszük ennek a fehér, heteroszexuális, keresztény férfinek a szövegét, megtaláljuk benne a széls?jobboldal, a nácik minden attribútumát.

„Te nyomorú faj! - gyáva nemzedék” – kezdi toxikus monológját ez a személy, aki ráadásul az egyház álságos tekintélyelv?ségét magára öltve, ennek az álságos tekintélynek a magasságából dörög le a kiszolgáltatottakra, a toxikus társadalmi viszonyok alapján alatta lév?kre, a „másokra”, akik csak szeretnék végre szabadon megélni saját szexualitásukat és nemi identitásukat.

Ráadásul mindjárt kiterjeszti morális fölényét egy egész nemzedékre, s mindennél árulkodóbb ennek a heteró, fehér, keresztény férfinek a szóhasználata, vagyis hogy „fajként” szólítja meg azokat, akik kéretlenül kénytelenek ?t végig hallgatni – hát mi ez, ha nem a vegytiszta nácizmus?!

S persze itt sincs még vége! Mert mint ilyenkor mindig, most is azt tapasztaljuk, hogy az ítélkez? és vádaskodó, toxikusan maszkulin heteró férfi saját idejétmúlt erkölcsi ítéleteit a transzcendens „Isten” erkölcsi magasságába emeli és „Isten” ítéleteként állítja be. Maga mondja ki, nem lehet tagadni:

„Ha istennek hatalmas újja érint, / Gyáván hunyász, rútúl kétségb’es?. / Nem érzed-é, hogy az ég büntetése / Nehezkedik rád.”

Ezt követ?en pedig végképp leleplez?dik az egyházi személy valódi énje, szándéka, rettenetes rasszizmusa és nácizmusa:

„Nézz csak, nézz kör?l, / A város pusztúl, durva idegen nép / Tiporja el arany vetésidet, / Szétbomlik a rend, senki nem parancsol / S szót nem fogad. A rablás, gyilkolás / Emelt f?vel jár a békés lakok közt, / Utána a halvány gond, rém?let / S égb?l földr?l se’ részvét, sem segély.”

Helyben vagyunk!

Íme, a menekül?k, a nálunk menedéket keres?k, az idegenek, a másmilyen „fajúak”, az ? szóhasználatukkal élve a migránsok megbélyegzése! ?ket teszi felel?ssé a fehér, keresztény, heteró férfi mindenért, a nyakukba varrja a b?nözést, a pusztulást, a szegénységet, a „régi jó világ” felbomlását és elt?nését. Így tombol és tobzódik az intolerancia, a kirekesztés, a rasszizmus, a széls?jobboldal, a nácizmus.

S mindezek után még megfenyegeti a vele egyet nem ért?ket, a másokat, s?t, ismét egy egész nemzedéket, méghozzá azzal, hogy el fognak pusztulni:

„El fogsz pusztúlni, korcsúlt nemzedék, / E nagy világ most tisztuló szinér?l.”

Itt is tetten érhet? a náci szóhasználat – „korcsúlt nemzedék” –, s persze az is nyilvánvaló, hogy az egész nemzedék elpusztítását ?k maguk, a fehér, keresztény, heteró férfiak fogják elvégezni.

Nyugodtan kimondhatjuk tehát: Ezt a monológot Adolf Hitler is elmondhatta volna, vagy ha a Mein Kampfban olvasnánk, cseppet sem csodálkoznánk.

Hát így. Úgyhogy itt az id?, beszéljünk végre a széls?jobboldalról. Ugyanis Koppány panasza nekünk üzen:

„Pogánynak tartanak, mert szembe szállok a hódítókkal / Pogány itt mindenki, ha velem van, és nem Istvánnal.”

Ma nem pogány, hanem széls?jobboldali mindenki. Nincs menekvés.

Mindenki széls?jobboldali. Különösen, ha keresztény. És ha normális. Akkor csak igazán. Ha van múltja. Hite. Hazája. Hagyománya. Családja. Ha csak két nemet ismer. Egyszóval, ha nem teljesen hülye, perverz és degenerált. Jó ezt tudni. Felemel?. S ameddig Brüsszel, az EU országainak felkent pártjai – vagyis a semmilyenek, a gazemberek és idióták –, ezek sajtója meg a Farkas Attila Márton széls?jobboldaliz bennünket, addig minden rendben van.

És legyünk nagyon, de nagyon büszkék. És tudatosítsuk magunkban mindig:

„El fogsz pusztúlni, korcsúlt nemzedék, / E nagy világ most tisztuló szinér?l.”

Amen...

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Ajánló